

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie ze skargi Ministra Sprawiedliwości
na uchwałę Naczelnej Rady Adwokackiej nr [...] z dnia ... 2008 r., w sprawie
zmiany Regulaminu aplikacji adwokackiej, w zakresie w jakim dokonuje zmiany
przepisów § 2 ust.2 i dodaje ust.3 w § 2 Regulaminu aplikacji adwokackiej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 lutego 2009 r.,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Pismem z 30 września 2008 r. Minister Sprawiedliwości wniósł, na podstawie
art. 14 Prawa o adwokaturze, o uchylenie uchwały nr [...] Naczelnej Rady
Adwokackiej z ... 2008 r. w sprawie zmiany Regulaminu aplikacji adwokackiej w
zakresie, w jakim dokonywała ona zmiany § 2 ust. 2 i dodawała ust. 3 w § 2
Regulaminu aplikacji adwokackiej.

Pismem z 5 grudnia 2008 r. Minister Sprawiedliwości cofnął skargę z 30
września 2008 r., ponieważ Naczelna Rada Adwokacka podjęła ... 2008 r. uchwałę
nr [...], w której uwzględniła zastrzeżenia Ministra Sprawiedliwości do uchwały nr
[...]. Zdaniem Ministra Sprawiedliwości, w nowym brzmieniu § 2 ust. 2 Regulaminu
aplikacji adwokackiej nie budzi wątpliwości i nie narusza prawa o adwokaturze. W
tych okolicznościach skarga z 30 września 2008 r. stała się bezprzedmiotowa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. Nr 240 poz. 2052 ze zm.), Sąd Najwyższy jest organem władzy sądowniczej, powołanym między innymi do: 1) sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez: a) zapewnienie w ramach nadzoru zgodności z prawem oraz jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych i wojskowych przez rozpoznawanie kasacji oraz innych środków odwoławczych, b) podejmowanie uchwał rozstrzygających zagadnienia prawne, c) rozstrzyganie innych spraw określonych w ustawach; 4) wykonywania innych czynności określonych w ustawach. Natomiast zgodnie z art. 14 ust. 1 Prawa o adwokaturze, Minister Sprawiedliwości zwraca się do Sądu Najwyższego o uchylenie sprzecznych z prawem uchwał organów adwokatury, w terminie 6 miesięcy od daty ich doręczenia, a stosownie do art. 14 ust. 2 tej ustawy Sąd Najwyższy utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy lub uchyla uchwałę i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi adwokatury z ustaleniem wytycznych co do sposobu jej załatwienia. Skargę spóźnioną Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania.

2. Z systemowej wykładni powołanych przepisów wynika jednoznacznie, że Sąd Najwyższy rozpoznając wniosek Ministra Sprawiedliwości o uchylenie sprzecznej z prawem uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej sprawuje wymiar sprawiedliwości poprzez rozstrzyganie innych, niż określone w art. 1 pkt 1 lit. a-b ustawy o Sądzie Najwyższym, spraw określonych w ustawach. Przedmiotem postępowania przed Sądem Najwyższym jest publicznoprawna kwestia legalności uchwał organów samorządu adwokackiego, a przepisy Prawa o adwokaturze nie zawierają przepisu o stosowaniu do tych spraw przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. W związku z powyższym do sprawy, o której mowa w art. 14 ust. 1 Prawa o adwokaturze, nie stosuje się Kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności części dotyczącej apelacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 marca 2006 r., III SO 8/06, OSNP z 2007 r. nr 9-10, poz. 149).

3. Mając na względzie, że Prawo o adwokaturze zawiera lukę, nie określając według jakich przepisów toczy się przed Sądem Najwyższym postępowanie ze

skargi Ministra Sprawiedliwości, lukę tę należy wypełnić w drodze analogii, stosując odpowiednio przepisy procedury najlepiej odpowiadającej charakterowi rozpatrywanego środka prawnego. W postanowieniu z 24 maja 1994 r., I PO 6/94, Sąd Najwyższy przyjął, że skarga Ministra Sprawiedliwości na uchwałę samorządu notarialnego jest szczególnym środkiem zaskarżenia i dlatego należy stosować do niej odpowiednio przepisy k.p.c. o rewizji. W aktualnym stanie prawnym oznacza to, że *per analogiam* należy stosować przepisy dotyczące postępowania kasacyjnego.

4. Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c. skargę kasacyjną cofnąć może sama strona. Cofnięcie skargi kasacyjnej nie wymaga zatem zgody drugiej strony postępowania, Sąd Najwyższy jest zaś związany oświadczeniem skarżącego o cofnięciu skargi.

5. Mając powyższe na względzie, postępowanie ze skargi Ministra Sprawiedliwości należało – wskutek jej cofnięcia - umorzyć na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. (stosowanych *per analogiam*).